

Niko Törmä ja Noora Luoma

Pyöräillen soitellen Lappiin

Sosiokulttuurinen innostaminen ja katusoitto alle 15 000 asukkaan kaupungeissa

Opinnäytetyö

Kevät 2015

SeAMK Liiketalous ja kulttuuri

Kulttuurituotannon koulutusohjelma

SEINÄJOEN AMMATTIKORKEAKOULU

Opinnäytetyön tiivistelmä

Koulutusyksikkö: Liiketalous ja kulttuuri

Tutkinto-ohjelma: Kulttuurituotannon koulutusohjelma

Suuntautumisvaihtoehto: Musiikkipainotteinen sosiokulttuurinen työ

Tekijä: Niko Törmä ja Noora Luoma

Työn nimi: Pyöräillen soitellen Lappiin

Ohjaaja: Jussi Kareinen

Vuosi: 2015 Sivumäärä: 46 Liitteiden lukumäärä: 0

Tämä opinnäytetyö käsittelee katusoittoa pienissä, alle 15 000 asukkaan paikkakunnissa. Opinnäytetyössä tarkastellaan aihetta kolmesta näkökulmasta: Sosiokulttuurisen innostamisen, ohjelmiston merkityksen ja yleisön profiloinnin kannalta.

Havainnot kerättiin heinäkuussa 2014 pyöräilemällä Seinäjoelta Rovaniemelle ja katusoittoa matkan varrelle osuvissa pienissä paikkakunnissa. Paikkakuntia kertyi yhteensä viisi. Lisäksi teimme pienen gallup -kyselyn blogimuotoisessa matkapäiväkirjassamme.

Ensimmäisenä työssämme avataan tarpeellisia käsitteitä sekä käsitellään taustatietoja katusoittoamisesta ja matkastamme. Seuraavassa kappaleessa asetetaan tutkimuskysymykset ja työn tavoitteet sekä kerrotaan tutkimusmenetelmistä. Sen jälkeen tarkastelemme havaintojamme edellä mainittujen kolmen näkökulman kautta. Viimeisessä osiossa on omaa pohdintaamme työn sisällöstä ja tutkimusarvosta.

Avainsanat: katusoitto, sosiaalinen interventio, sosiokulttuurinen innostaminen

SEINÄJOKI UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Thesis abstract

Faculty: Business and culture

Degree programme: Cultural management

Specialisation: Music orientated sociocultural work

Author/s: Niko Törmä ja Noora Luoma

Title of thesis: Pyöräillen soitellen Lappiin

Supervisor(s): Jussi Kareinen

Year: 2015   Number of pages: 46   Number of appendices: 0

This thesis handles street music in minor cities, which have 15 000 habitants or less. This thesis examines the subject from three different angles: from the view of socio-cultural work, setlists significance and common profiles of audience.

We executed this work in July 2014 by cycling from Seinäjoki to Rovaniemi and playing on the streets of small towns that came across on our journey. We played in five cities in total. In addition we also made a small questionnaire on our traveler's journal blog.

First we explain some terms which we use in our thesis and tell some background information about street music and about our journey. On the next chapter we present our main research questions and our thesis's goal and explain our research methods. After that we analyze our observations and examine them through the three different angles. On the last chapter we contemplate our work and its content and the validity of our thesis.

Keywords: street performing, social intervention, sociocultural animation

SISÄLTÖ

Opinnäytetyön tiivistelmä.....	1
Thesis abstract.....	2
SISÄLTÖ.....	4
Kuva-, kuvio- ja taulukkoluetelo.....	5
1 Johdanto.....	6
2 Taustaa.....	8
2.1 Katusoittoon liittyvien käsitteiden määrittely.....	8
2.2 Tutkimus.....	11
2.2.1 Tutkimusasetelma.....	11
2.2.3 Tutkimuskysymyksien valinta ja tavoitteet.....	13
2.3 Pyörämatkailun merkitys havainnoinnissa.....	15
3 Katusoitto.....	18
3.1 Katusoiton historiaa Suomessa.....	18
3.2 Lupa-asiat.....	19
3.3 Muiden katusoittajien kokemuksia.....	20
3.3.1 Paikan ja ajankohdan merkitys katusoitossa.....	21
3.3.2 Rahallinen kannattavuus.....	22
3.3.3 Kokemuksia soittajan näkökulmasta.....	23
3.4 Omat lähtökohdat katusoittamiseen.....	23
4 Kolme näkökulmaa katusoittamiseen.....	26
4.1 Sosiokulttuurinen innostaminen ja katusoitto.....	26
4.2 Ohjelmiston merkitys vastaanottoon.....	28
5 Johtopäätökset.....	37
6 Pohdintaa.....	41

Kuva-, kuvio- ja taulukkoluettelo

Kuva 1, Vastoinkäymiset ovat väistämättömiä, Vimpeli (Luoma 2014) 10

Kuva 2, Kartta (Google Maps 2014) 11

Kuva 3, Majatalo Yli-iissä (Luoma 2014) 14

Kuva 4, Pyörät ja varusteet (Luoma 2014) 15

Kuva 5, Kaustisen leirintäalue (2014) 16

Kuva 6, Villenranta, Sievi (Luoma 2014) 17

Kuva 7, Ylivieskan soittopaikka, Myllypuro (Luoma 2014) 24

Kuva 8 Pudasjärven torin katusoittopaikka (Törmä 2014) 25

Kuva 9, Kuvankaappaus blogista (pyorallalappiin.blogspot.com) 41

Taulukko 1, Paikkakunnat..... 11

Taulukko 2, Kappalelista..... 29

Taulukko 3, Yleisön profilointi 35

1 Johdanto

Tämä opinnäytetyö käsittelee katusoittamista Suomessa alle 15 000 asukkaan kunnissa kolmesta näkökulmasta. Katusoittaminen ei ole luonnollisesti kovin yleistä pienemmillä paikkakunnilla, joten aihe on varsinkin sosiokulttuuriselta näkökulmalta tarkasteltuna mielenkiintoinen, koska pienemmillä paikkakunnilla sosiaaliset normit saattavat poiketa isompien kaupunkien tapakulttuurista. Katusoittamisesta ei ole juurikaan kattavaa kirjallista tutkimusta tehty, joten aiheesta löytyy vielä paljon tutkittavaa.

Lähdimme rohkeasti ottamaan aiheesta itse selvää pyöräilemällä n. 660 kilometriä Seinäjoelta Rovaniemelle. Soitimme matkan varrella pienillä paikkakunnilla, kohdasimme ihmisiä, pidimme reissusta matkablogia, keräsimme runsaasti uusia kokemuksia ja selvisimme yllättävistäkin vaikeuksista, kuten kolmesta puhjenneesta pyöränkumista.

Ensiksi aihetta tarkastellaan sosiokulttuurisen innostamisen näkökulmasta, toiseksi eri musiikkityylien näkökulmasta ja kolmanneksi kuulijoiden näkökulmasta. Tarkastelimme katusoitossa sitä, mitä reaktioita se herättää kuulijoissa ja miten tällainen sosiaalinen interventio ihmisten arjessa voi vaikuttaa käyttäytymiseen. Lisäksi testasimme erilaisia musiikkityylejä katusoittotilanteessa ja havainnoimme, minkälaista musiikkia ihmiset mieluiten kuuntelevat kadulla. Näiden tulosten avulla opinnäytetyön tavoitteena oli jaotella katusoittokuulijat erilaisiksi kuulijatyypeiksi.

Aluksi määrittelimme opinnäytetyön käsitteet ja taustoitamme katusoiton historiaa ja lupa-asioita Suomessa. Sitten kuljetamme kokemuksiamme ja havaintojamme näiden kolmen eri näkökulman kautta halki matkamme ja lopuksi pohdimme kerättyjä havaintoja ja teemme niistä johtopäätöksiä.

Lukijalle tämän opinnäytetyön tarkoituksena on kannustaa lähtemään pois omalta mukavuusalueeltaan tutkimaan ja kokeilemaan uusia asioita, kuten esimerkiksi katusoittoa ja sen vaikutusta ihmisiin. Tuntemattomien ihmisten joukkoon meneminen ja esiintyminen herättää varmasti paljon pelkoja ja ennakkoluuloja, mutta

suurimman osan ajasta ne ovat täysin turhia. Tutkijoille opinnäytetyön suurin anti oli juuri huomata, kuinka hyvin ihmiset suhtautuvat ulkopaikkakuntalaisiin soittajiin. Yllätyimme myös kuinka paljon merkitystä katusoitolla ja musiikilla ylipäätään oli ihmisten arjessa. Se herättää muistoja, tunteita, sosiaalisuutta ja merkitystä.

2 Taustaa

Tässä kappaleessa määritellään opinnäytetyöhömmöön liittyviä tärkeitä käsitteitä sekä opinnäytetyössämme käytettäviä rajaavia määrittelyjä. Lisäksi avataan tutkimusasetelmaa sekä tutkimusmenetelmää ja luodaan opinnäytetyön tutkimuskäsitteet.

2.1 Katusoittoon liittyvien käsitteiden määrittely

Katusoittaja on henkilö, joka soittaa ja/tai laulaa joko omia tai toisten artistien teoksia musiikkikappaleita julkisella paikalla, kuten esimerkiksi kävelykadulla, torilla, asematunnelissa tai puistossa. *Katusoitaminen* on yleensä täysin soittajan/soittajien omasta tahdosta tapahtuvaa, vapaaehtoista toimintaa, eikä ole millään lailla sidoksissa ulkopuolisten organisaatioiden toimintaan. Katusoitaminen on ennen kaikkea spontaani tapahtuma. Katusoittaja voi halutessaan ottaa kuulijoiltaan vastaan rahaa, mutta tämä ei ole välttämättömyys katusoitamisesta puhuttaessa. (Perttilä 2010, 4)

Sosiokulttuurinen innostaminen on ennen kaikkea muutoksen pedagogiikkaa, jonka avulla tavoitellaan asenteiden ja ihmistä ympäröivien sosiaalisten suhteiden muutosta. (Kurki 2000, 25) Innostamisen avulla pyritään herkistämään ihmistä ympäröivälle maailmalle ja herättämään itsensä toteuttamisen halu. Innostamisen sosiaalisen aspektin tarkoituksena taas on yhdistää ihmisiä keskenään yhteisen asian äärellä ja suurempi tavoite on kokonaisen ihmiselämän laadun parantaminen. (Kurki 2000, 9)

Innostajalla on tärkeä rooli ennen kaikkea tietynlaisena oppaana ja ihmisten yhdistäjänä. (Kurki 2000, 8) Innostajan tehtävä on saada ihmiset osallistumaan juuri jokaiselle yksilöllisesti sopivalla tavalla. Toiminta on siis paitsi innostajan, myös osallistujan käsissä ja toiminta onkin aina yhteistä kokemista jokaisen omin subjektiivisin maustein. (Kurki 2000, 77-78) Samoin katusoitajan on turhaa yrittää liikuttaa ihmisiä, jos kuulijoita ei ole.

Sosiokulttuurinen innostaminen tarkoittaa, että ihminen oppii tiedostamaan maailmaansa, ongelmiaan ja halujaan sekä huomioimaan myös muita ihmisiä ympärillään. Intervention omaisesti oppimistilanne saattaa olla odottamaton ja yllättävä, lähes herättävä hetki. Innostaminen sosiaalisen intervention keinona tarkoittaa, että herääminen ja muutoksenhalu lähtevät ihmisestä itsestään. Tämä on kuitenkin myös syvällinen prosessi, jonka loppuunvieminen ei välttämättä tapahdu yhdessä hetkessä. *Innostajan* roolina onkin saada ihminen itse osallistumaan toimintaan omasta halustaan ja osoittaa, että yksilöllä itsellään on tarvittavat voimavarat toimintaan. (Kurki 2000, 6, 77-78)

Opinnäytetyössämme halusimme käyttää katusoittamista sosiaalisen intervention välineenä sellaisissa paikoissa, missä katusoittaminen ei ole yleinen ilmiö eikä siihen ole totuttu. *Pienellä paikkakunnalla* tarkoitamme opinnäytetyössämme alle 15 000 asukkaan kyliä ja kuntia. Tilastokeskus (2010) määrittelee kaupunkimaisen kunnan rajapyykin siten, että kunnat ovat kaupunkimaisia, jos väestöstä vähintään 90 prosenttia asuu taajamissa tai suurimman taajaman väkiluku on vähintään 15 000. Noin 76% Suomen 320 kunnasta on alle 15 000 asukkaan kuntia. (Väestötietokeskus, 2008)

Soittopaikkakuntia opinnäytetyöhömmme valikoitui viisi. Paikkakunnat valikoituivat pääosin pyöräilyreitimmme perusteella niin, että ne olivat järkevän välimatkan päässä toisistaan. Halusimme lisäksi mahdollisimman monipuolisesti tutkimukseemme kuntia matkan varrelta. Muutamissa matkan varrella olevissa paikkakunnissa jouduimme kuitenkin jättämään soittamisen väliin pitkien välimatkojen aiheuttaman myöhäisen saapumisajan vuoksi tai vastaavasti aikaisen lähtemisajan vuoksi.

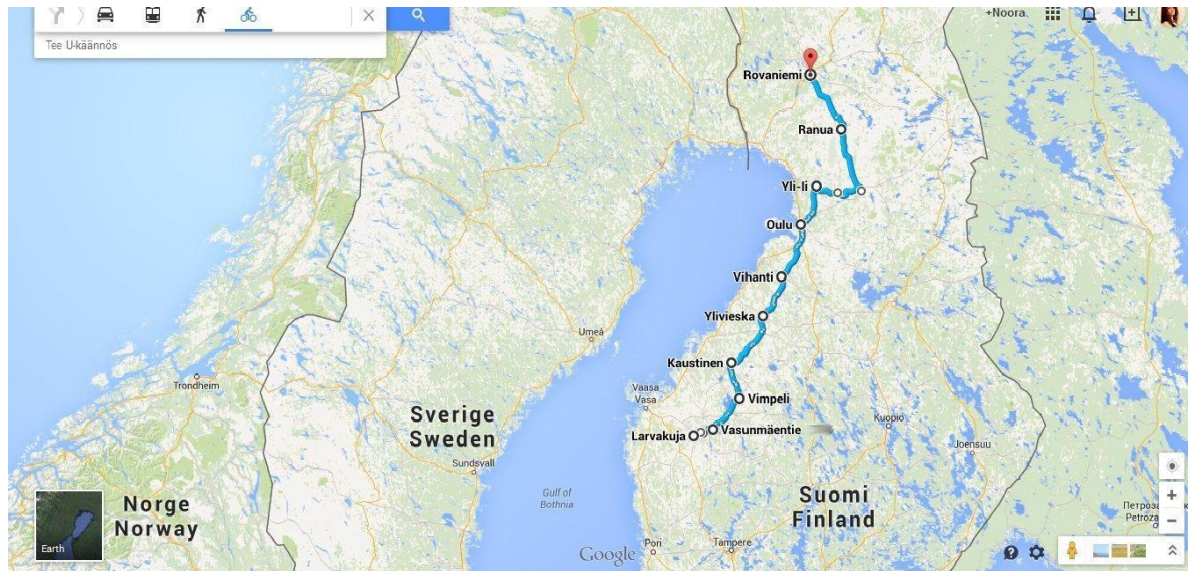

Kuva 1, Vastoinkäymiset ovat väistämättömiä, Vimpeli (Luoma 2014)

Paikkakunta	Maakunta	Asukasluku
Lapua	Etelä-Pohjanmaa	14 720
Vimpeli	Etelä-Pohjanmaa	3 156
Kaustinen	Keski-Pohjanmaa	4 292
Sievi	Pohjois-Pohjanmaa	5 172
Ylivieska	Pohjois-Pohjanmaa	14 794
Vihanti	Pohjois-Pohjanmaa	3 020
Oulu	Pohjois-Pohjanmaa	194 289
Yli- li	Pohjois-Pohjanmaa	(osa Oulua)
Pudasjärvi	Pohjois-Pohjanmaa	8 476

Ranua	Lappi	4 109
Rovaniemi	Lappi	61 490

Taulukko 1, Paikkakunnat

Kuva 2, Kartta (Google Maps 2014)

2.2 Tutkimus

Tässä luvussa käsitellään tutkimusasetelmaan ja tutkimuksen lähtökohtiin liittyviä asioita ja kerrotaan käyttämistämme tutkimusmenetelmistä. Näiden perusteella esitellään tärkeimmät tutkimuskysymykset. Luvun loppupuolella esitellään tämän opinnäytetyön tavoitteet.

2.2.1 Tutkimusasetelma

Teimme tutkimusta pyöräilemällä Seinäjoelta Rovaniemelle. Matkan varrelle osui lähes pelkästään pieniä paikkakuntia, joten aiheen rajausta pieniin paikkakuntiin oli

käytännön syistä helppo valinta. Meillä oli myöskin se lähtöoletus, että pienillä paikkakunnilla katusoittajiin törmää vain harvoin. Tämä teki tutkimuksen kohdistamisesta näihin paikkoihin vielä mielenkiintoisempaa. Näin syntyi opinnäytetyön aihe: Millaisia reaktioita katusoittaminen aiheuttaa pienillä paikkakunnilla.

2.2.2 Tutkimusmenetelmät

Tässä kappaleessa avataan käyttämiämme tutkimusmenetelmiä. Käytimme menetelmänämme kvalitatiivista tutkimusta, sillä se sopi toimintamme luonteeseen hyvin. Tutkimustuloksia saimme havainnointimenetelmin.

Kvalitatiivinen menetelmä

Kvalitatiivinen tutkimus on tieteellisen tutkimuksen suuntaus, joka pyrkii käsittelemään kohteen ominaisuuksia, laatua ja merkitystä. Kvalitatiivista tutkimusta voidaan tehdä usealla eri menetelmällä. Näkökulman puolesta näissä menetelmissä yhteisenä piirteenä korostuu esiintymisympäristö, tausta, tarkoitus, merkitys, kieli ja ilmaisu. (Laadullinen tutkimus)

Tässä opinnäytetyössä tutkimusmenetelmän valinta oli suhteellisen helppo valita. Matkan luonteen takia omiin havaintoihin perustuva tutkimusmenetelmä oli luonnollinen valinta ja kvalitatiivinen tutkimus oli selkeämmässä osassa kuin kvantitatiivinen, vaikka sitäkin käytimme pienessä mittakaavassa.

Havainnointitutkimus

Havainnointitutkimus on kvalitatiivisen tutkimuksen alainen menetelmä, jossa ihmisiä havainnoidaan heidän luontaisissa ympäristöissään ja tilanteissa, esimerkiksi, työpaikalla ja kadulla. Se auttaa ymmärtämään ihmisten tapoja, käyttäytymistä, sosiaalisia suhteita ja tapoja omassa ympäristössään. Havainnointi on hyvä tapa saada ainutlaatuista tietoa, koska sanallisten tulkintojen sijaan asiat pystyy näkemään itse. (Kuinka tehdä havainnointitutkimusta)

Tässä opinnäytetyössä toteutimme havainnointitutkimusta kirjaamalla yleisiä havaintoja muistiin niin katusoiton aikana, kuin sen jälkeen. Kiinnitimme erityisesti huomiota ihmisten suhtautumiseen meihin yleisesti sekä soitettavan kappaleen herättämiin reaktioihin. Kirjasimme ylös myös ihmisten kommentteja ja havainnoimme meille juttelemaan tulleiden ihmisten elekieltä sekä suullista antia.

2.2.3 Tutkimuskysymyksiä valinta ja tavoitteet

Lähdimme tutkimaan katusoittoa kolmesta eri näkökulmasta:

- Sosiokulttuurinen innostaminen
- Ohjelmiston merkitys vastaanottoon
- Yleisön profilointi.

Näiden näkökulmien pohjalta lähdimme miettimään tutkimuskysymyksiä niiden tueksi. Halusimme ottaa sosiokulttuurisen innostamisen näkökulman katusoitto-kiertueellemme, koska se liittyy opintoihimme ja varmasti myös tulevaisuuden työhömmä. Pyrimme havainnoimaan ihmisten innostumista ja omaa rooliaamme sosiokulttuurisena innostajana. Tämän näkökulman pohjalta pyrimme vastaamaan opinnäytetyössämme kysymykseen: **Miten sosiokulttuurinen innostaminen näkyy katusoitossa?**

Meitä kiinnosti myös käytännön kannalta eri musiikkityylien suosio katusoitossa ja halusimme testata tätä asiaa ottamalla ohjelmistoon laajasti erilaisia musiikkityylejä. Havainnoimme ihmisten reaktioita ja palautetta eri kappalevalintoihin liittyen ja muodostimme oman käsityksemme siitä, minkälainen musiikki toimii kadulla. Toinen tutkimuskysymys sai näin muotonsa: **Millainen ohjelmisto saa parhaimman vastaanoton katusoitossa?**

Halusimme myös havainnoida, millaisia ihmisiä kohtaamme soittaessamme ja miten he suhtautuvat katusoittajiin. Lähdimme profiloimaan kuulijatyyppejä karkeasti ja leikkimielisesti omien kokemustemme ja johtopäätöstemme kautta, joten niiden tieteellinen tutkimusarvo jää vähäiseksi. Viimeisen näkökulman tutkimuskysymykseksi muodostui: **Millaisia kuulijatyyppejä katusoittaja kohtaa?**

Opinnäytetyön kokonaistavoitteena oli saada jonkinlainen käsitys siitä, millaista on katusoittaa pienellä paikkakunnalla. Tavoitteena on myös saada havaintojen perusteella käsityksiä siitä, millaista katumusiikkia ihmiset ehkä haluavat kuulla ja minkä tyyppistä yleisöä katusoittaja kohtaa nimenomaan pienessä kaupungissa. Halusimme mennä nimenomaan paikan päälle tutkimaan aihetta, koska kirjallista tutkimustietoa tästä aiheesta on suhteellisen vähän ja sekään tieto ei voi korvata omien kokemusten tuomaa näkökulmaa ja ”hiljaista tietoa”. Innostamisen pedagogia -kirjassaan Leena Kurki (Kurki 2000, 98) toteaa samaan sävyyn:

”Innostamisen ohjelmien ja projektien toteuttamisen perustaksi on tunnettava se todellisuus, jossa toiminnan on tarkoitus tapahtua. Siksi tietyt ”arkeologiset” tutkimusmatkat siihen ympäristöön, missä toimintaa aiotaan käynnistää, ovat välttämättömiä.”

Kuva 3, Majatalo Yli-iissä (Luoma 2014)

2.3 Pyörämatkailun merkitys havainnoinnissa

Halusimme katusoittamisen lisäksi taittaa välimatkat nimenomaan pyöräillen sen sijaan, että olisimme matkustaneet junalla tai autolla. Pyöräilyn valitsimme omasta mielenkiinnostamme nähdä Suomea uudesta kulmasta sekä halustamme haastaa itsemme fyysisesti ja psyykkisesti. Näemme lisäksi, että tietynlainen matkustus-kulttuuri on olennainen osa kiertävän katusoittajan arkea ja halusimme lisätä myöskin tämän näkökulman opinnäytetyöhömmö sekä tutkia myös, miten pyörällä reissaaminen vaikuttaa katusoittamiseen.

Kuva 4, Pyörät ja varusteet (Luoma 2014)

Pyörämatkailu oli kohdallamme myös osa innostamista, sillä innostaminen tapahtuu siellä, missä ihmiset liikkuvat arkielämässään. On vaikea uskoa, että junamatkustamisen yhteydessä tai hotellissa nukkuessa tulisi yhtä paljon kontaktoitua paikallisten ihmisten kanssa. Erityisesti pienissä kaupungeissa ja kylissä, joissa ollaan totuttu tietynlaiseen elämään, uudet ilmiöt herättävät mielenkiintoa. Koemme, että tämä ihmetys, utelias kyselyminen ja ihmisten tietynlainen samaistuminen kahteen rinkaselkaiseen pyöräilijään ovat osa innostamista sekä sosiaalista interventiota. Koimme selvästikin herättelevämme ihmisissä ajatuksia oman arkielämänsä suhteen - Olisiko minusta tuohon? Millaista olisi elää ilman minkäänlaista arkielämän rytmiä? Miksi ylipäättään lähteä? Oman jokapäiväisen arkielämänsä kyseenalaistaminen on jo askel kohti oman elämänlaatunsa parantamista, sillä vain sitä kautta on mahdollista myöskin tiedostaa tietynlaisia epäkohtia elämässään. Ihmisten arkisen elämän ympäristön ravisteleminen onkin hyvä tapa herättää tätä kyseenalaistamista ja uteliaisuutta paitsi muita, myös itseään kohtaan. (Kurki 2008, 106; 2000, 133)

Yövyimme matkan aikana pääosin teltassa. Kokemukset telttayöpymisestä olivat hyvinkin vaihtelevia ja toisinaan oli oman terveyden puolesta kannattavaa satsata parempaan yöpymismahdollisuuteen. Lisäksi pääsimme muutaman kerran yöpymään myös oikeassa sängyssä teltan ja makuupussin sijaan. Hyvät yöunet raskaan fyysisen päivän ovat myös merkittävä tekijä katusoittamisen kannalta.

Kuva 5, Kaustisen leirintäalue (2014)

Tavallinen vuorokausirytmimme oli se, että aamupäivällä n. klo 12-14:n välillä katusoitimme, jonka jälkeen kävimme kokoamassa ajatuksiamme päivän soitoista päiväkirjaamme sekä teimme matkasuunnitelman seuraavaan kaupunkiin saakka. Pyöräilemään lähdimme n. klo 15-16:n ja päivän matkasta riippuen olimme perillä seuraavassa kaupungissa illalla klo 20-23:n välillä. Ilta-ajan jälkeen leiriydyimme ja menimme nukkumaan.

Kuva 6, Villenranta, Sievi (Luoma 2014)

3 Katusoitto

Tässä osiossa käsitellään katusoittoa yleisesti, sen historiaa ja siihen liittyviä lupasioita. Lisäksi käsitellään haastatteluiden ja artikkeleiden perusteella muiden katusoittajien kokemuksia. Viimeisessä kappaleessa avataan vielä meidän omia lähtökohtia katusoittamiseen.

3.1 Katusoiton historiaa Suomessa

Perttilän (2010, 4) mukaan (Asplund & Hako 1981, 157) kertovat, että Suomen katusoitokulttuurin juuret pohjautuvat pelimannikulttuuriin. He kiertelivät järjestelmällisesti tuvissa soittamassa ruokapalkalla. Heillä oli iso rooli myös erilaisten juhlien, kuten häiden musiikin järjestämisessä. Perttilän (2010, 5) mukaan (Eronen, 1998, 78) kertoo, että 1900-luvun alkuaikoihin italialaiset muusikot saapuivat suurin joukoin Suomeen. He herättivät paljon huomiota vaikeilla kappaleilla ja virtuosimaisella soitollaan. Italialaiset katusoittajat hankkivat elantonsa soittamalla kaikkialla, missä yleisö liikkui, esimerkiksi markkinoilla, kahviloissa, junissa ja pihoilla. Italialaiset katumuusikot kiersivät Suomea n. 1920-luvulle saakka ja he saivat osakseen paljon positiivista huomiota myös suomalaisten pelimannien keskuudessa.

Perttilä (2010, 5) kertoo, että ensimmäinen maailmansota ja Suomen itsenäistyminen muuttivat myös suomen katusoiton tilannetta. Italialaiset hävisivät Suomen kaduilta ja katumuusikoiden määrä väheni ylipäätään. Itsenäistymisen jälkeen esiintymislupia myönnettiin vain invalideille ja tästä seurasi se, että katumusiikille syntyi "ei ihan kelvollisen" musiikin leima, koska heidän soittotaitonsa ei ollut kovin korkealla tasolla. Sotien jälkeen katusoitto oli virallisesti rinnastettavissa kerjäämiseen ja sosiaaliturvan paraneminen vähensi katusoittajien määrää. Yleisen hyvinvoinnin paraneminen toi mukanaan uusia teattereita ja konserttisaleja joten yleisö ei enää kaivannut katusoittoa samalla tavalla kuin aiemmin. Lisäksi myös radion ja television yleistymien söi katumusiikin suosiota.

Perttilä (2010, 6) täsmentää, että 1970-luvun lopussa katusoiton suosio nousi uudelleen eurooppalaisen kaupunkikulttuuriesimerkin johdattamana. Helsingin jähmeää kaupunkielämää haluttiin elävöittää mm. katusoiton avulla. Katusoitto nähtiin myös tapana purkaa musiikin laitostuminen ja lisätä esittäjän ja kuulijan välistä vuorovaikutusta. Vuonna 1979 katusoitto sallittiin jälleen, mutta se oli kuitenkin luvanvaraista toimintaa. Aluksi se herätti vastustusta, koska se nähtiin “epäsosiaalisen aineksen” kerääjänä ja häiriön aiheuttajana. Pian kuitenkin katusoitosta tuli muotia ja se alkoi saada paljon näkyvyyttä medioissa.

Perttilä (2010, 7) kertoo, että 1900-luvun lopulle tultaessa katusoitokulttuuria ylläpitävät lähinnä musiikin harrastajat, alan opiskelijat sekä nykyiset puoliammattilaiset. Totta kai joukosta löytyy myös soittopelin kanssa kulkevia alkoholisteja. Itäblokin aukeamisen myötä katukuvaan alkoi ilmaantua myös paljon itäeurooppalaisia soittajia. Näiden soittajien taito vaihtelee huomattavan paljon. Itäeurooppalaisten soittajien myös yhteys ns. vanhaan katusoitokulttuuriin on myös vahvistunut, koska heidän soittonsa tavoitteena on rahan kerääminen itsensä ja perheensä elättämiseksi. Tämä ilmiö on noussut myös 2010 -luvulla vahvasti esiin ja keskustelun aiheeksi.

3.2 Lupa-asiat

Katusoitaminen on nykyään laillista eikä erillistä katusoittoa lupaa tarvitse anoa poliisilta. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että kenen tahansa on luvallista soittaa missä tahansa. Sekä poliisin että kaupungin omat järjestyssäännöt koskevat kuitenkin yhtälailla katusoitajia siinä missä muitakin kadun tallaajia. Jos katusoitaja valitsee paikakseen esimerkiksi torin, jossa on paljon kojuja myyjineen, on lisäksi hyvän tavan mukaista kysyä kojujen myyjiltä lupa soittaa kojun vieressä. (Perttilä, 2010, 8.)

Katusoitajan on kuitenkin syytä pitää soittaessaan äänentaso kohtuullisen hiljaisena, eikä esimerkiksi ulkoista äänen vahvistinta saa käyttää ilman erillistä lupaa. Lisäksi kaupungista riippuen soittajia kehoitetaan säännöissä vaihtamaan soittoaikansa aika ajoin. (Helsingin järjestyssäännöt 2009) Vaikka katusoitamista

saakin nykyään harjoittaa kuka tahansa ilman erillisiä lupia, soittajat eivät silti miellytä kaikkia kuulijoita. Kuten ylikomisario Jaakko Wallenius kertoo:

"Helsingissä yksi ilmiö ovat sitten nämä katusoittajat. Siitä tulee ilmoituksia, kun asunnon tai työpaikan edustalla renkutetaan päivästä toiseen yhtä ja samaa biisiä kovalla volyymilla".

Joten vaikka soittaminen luvallista onkin, valituksista riippuen voi soittajalle silti tulla häätö. (Mentula 2014, Poliisille sataa ilmoituksia samoja kappaleita soittavista katusoittajista)

Katusoiton vapauttaminen luvanvaraisuudesta on kuitenkin tuonut mukanaan myös tietynlaista problematiikkaa. Kuten Niemelä (2011) kirjoittaa:

"Nyt kun paperisotaa ei enää ole, on katukuvassa kuultu monenlaisia musikantteja, sekä loistavia pietarilaismuusikkoja että kehoja kitaranrenkuttajia. Mutta aivan oma lukunsa ovat nämä ilmeisesti Romanias-ta tulleet kerjäläiset, jotka kuvittelevat saavansa roposia kitkuttamalla haitarilla muutaman sävelen hirvitystä tuntitolkulla. Näiden "muusikoiden" esitys on pelkkää äänisaastetta."

Monessa kaupungissa nähdäänkin katusoittajiksi naamioituja kerjäläisiä, joilla ei ole varsinaisesti mitään tekemistä musiikin kanssa, vaan soitin on lähinnä rekvisiittaa. Vastaavanlaiset romanikerjäläiset ovatkin aiheuttaneet sen, että katusoittajiin kohdistetaan paljon negatiivisia asenteita, vaikka toiminnan agenda voi katusoittajalla ja kerjäläisellä olla hyvinkin erilainen.

3.3 Muiden katusoittajien kokemuksia

Lähdeaineistoa katusoittamisesta löytyy hyvin vähän ja ne olivat lähinnä yksittäisten katusoittajien kokemuksia. Aiheesta löytyy kuitenkin suhteellisen paljon lehtiartikkeleita, joissa haastatellaan katusoittajia. Tässä kappaleessa pohditaan suomalaisten katusoittajien kokemuksia ja niistä löytyviä yhteneväisyyksiä.

3.3.1 Paikan ja ajankohdan merkitys katusoitossa

Ville Mäkinen toteaa uutisartikkelissa: “Klaukkalan Citarin edessä päästiin 12 euron tuntiliksaan. Maalaispitäjissä tuntuu tienaavan paremmin kuin kaupungissa. Täällä ihmiset kävelee vaan ohi, sanoo laulaja Ville Mäkinen.” (Tuhkanen 2009). Jokela (2012) kirjoittaa artikkelissaan, että pienemmissä paikkakunnissa katusoitaja saa osakseen joko nyrpeitä katseita tai hymyjä ja taputuksia soittajan tasosta riippuen.

Yleisesti parhaiksi paikoiksi mielletään eri kaupunkien torit. Suuremmissa kaupungeissa tämä aiheuttaa kilpailuakin katusoitajien välillä. Helsingin Sanomien perustama testiyhtye joutui toteamaan, että Hakaniemen torilla parhaat soittopaikat torin keskeltä torivalvoja jakaa heille, jotka osaavat sitä erikseen kysyä. Muut saavat tyytyä soittamaan torin syrjäisemmällä reunoilla. (Mari Koppinen 2014) Lankinen kertoo Kokkolan soittopaikoista seuraavaa: “Kävelykatu on paras soittopaikka arkipäivisin, tori keskiviikkoiltaisina.” Artikkelissa todetaan myös, että “katusoitajien keskuudessa kilpaillaan parhaista esiintymispaikoista.” (Jokela 2012)

Vaikka Helsingin Sanomien saamien tietojen mukaan Hakaniemen torilla on syntynyt soittopaikoista jopa kähinää soittajien kesken, osaavat soittajat silti pääosin suhtautua toisiinsa positiivisesti ja tehdä tilaa toisilleen. “Pyritään siihen, että ei häiritä toisen soittoa. Tarpeeksi pitkät välimatkat, niin silloin kaikilla on mukavampaa”, kertoo Ermala Turun katusoitokulttuurista. (YLE Turku 2009). Tamperelainen katusoitaja Sami Maunuaho kertoo vinkkinä katusoitajille, että paras soittoaika arkena on klo 14-17 välisenä aikana. Tampereen juna-asema on Maunuahon mielestä erityisen hyvä paikka soittaa, sillä junia saapuu tasatunnein Helsingistä. (Tuomas Ahola, 2014)

Eräs Suomen legendaarisin katusoitaja, Jukka Törmä, kertoo elättäneensä itsensä katusoitajan kymmenen vuotta. Hän soitti päivisin Tammelantorilla, iltaisin hän soitti vielä Koskikeskuksen oven pielessä. (Päivi Vasara 2014)

3.3.2 Rahallinen kannattavuus

Useat katusoitajat tuntuvat kuitenkin olevan yhtä mieltä siitä, että tarpeeksi katusoitolla ei tienaa. Kuten Turun tunnetuin katusoitaja Yrjänä Ermala toteaa: "Krooninen rahapula on suurin syy siihen, miksi tätä teen." Samassa artikkelissa Turun Radion kokoama katusoittduo kertoo saaneensa kahden tunnin soitosta noin kymmenen euroa ja he toteavatkin, että "koleassa säässä soittaminen ei varsinaisesti ole mikään kultakaivos". (Yle Turku 2009) Mutta kuten Yle Turun haastattelema katusoitaja Filip toteaa, katusoitamisessa ei aina olekaan kyse rahasta. (Yle Turku 2010) Katusoitajan ansiot ovatkin hyvin vaihtelevia. "Ajanvietettähän tämä on, mutta ei rahasta ole haittaa! Päivässä tienaan kympeistä sataseen, riippuu päivästä ja paikasta", sanoo Satu Lankinen Kokkolan torilla soittaessaan. (Jokela 2012). Rahan tienaminen katusoitettaessa ei siis todellakaan ole mikään varma asia.

Kymmenen vuotta katusoitolla itsensä elättänyt Jukka Törmä kertoo, että arkisin hän pääsi tuntipalkoille ja viikonloppuisin saattoi saada 250-300 markkaa. Lisäksi hän kertoi ajoittain saaneensa tytöiltä muun muassa puhelinnumeroita, perunoita, kihlasormuksia, herneitä, parturimaksuja ja suukkoja poskelle. (Päivi Vasara 2014). Myös Sami Maunuaho kertoo elättäneensä itsensä katusoitolla aikoinaan noin viiden kuukauden ajan. Maunuaho kertoo myös saaneensa rahan lisäksi kitalaukkuunsa tavaraa aina metripizzasta Jeesus-pinsseihin. (Tuomas Ahola, 2014)

3.3.3 Kokemuksia soittajan näkökulmasta

Katusoittaminen on monesti paljon intiimimpi tilanne kuin perinteinen konsertti. Kuten Kuparinenkin (2010, 6) kertoo omista kokemuksistaan, on soittaminen mielisempi ja jopa vaativampi kokemus soitettaessa vain kouralliselle kuulijoita kerhallaan. Soittokokemus on myös paljon välittömämpi. Katusoiton yhteydessä tietynlainen muuri esiintyjän ja yleisön välillä on näkymätön ja esiintyjä on paljon helpommin lähestyttävä. Myös Perttilä on samaa mieltä.

“Toinen seikka, johon katusoittajan on hyvä varautua, on se, että katumuusikolle tullaan puhumaan helpommin kuin esimerkiksi konsertt esiintyjälle. Katusoiton olemukseen kuuluu tietty avoimuus ja välittömyys, mikä ei konserteissa välity yhtä helposti. Niinpä aivan ventovieraat ohikulkijat saattavat helposti tulla puhumaan katusoittajalle.”

Kaikenlaisen palautteen vastaanottamiseen ja muuhun jutteluun kannattaa siis varautua henkisesti, jos suunnittelee katumuusikon uraa. (Perttilä, 18)

Perttilän opinnäytetyön tavoitteet ovat myös hyvin samankaltaisen oman opinnäytetyömme kanssa.

“Minua kiinnostavat myös yleisökontaktit, joita kadulla soittaminen mahdollistaa. Konsertt esiintyjään verrattuna katusoittaja pääsee paljon lähemmäs yleisöään, ja yleisöltä saatava palaute on paljon suoremppaa: jos ihmiset pysähtyvät kuuntelemaan, voi katusoittaja tuntea onnistuneensa. Lisäksi ohikulkijat saattavat tulla juttelemaan katusoittajalle. Opinnäytetyöni yksi tavoite onkin havainnoida, ketkä pysähtyvät kuuntelemaan soittoani, ketkä tulevat juttelemaan, ja minkälaisista asioista minulle jutellaan. Minua kiinnostaa, herättääkö katusoitto ihmisissä asenteita ja mielipiteitä, ja jos herättää, niin minkälaisia.” (Perttilä 9.)

3.4 Omat lähtökohdat katusoittamiseen

Olemme molemmat harrastaneet ja tehneet musiikkia monta vuotta. Esiintymisiäkin on kertynyt jos jonkinmoista. Tämä oli kuitenkin molemmille ensimmäinen kerta katusoittamisen parissa. Katusoittaminen eroaakin merkittävästi tavallisesta kon-

serttitilanteesta, jossa kuulijoiden pääasiallinen huomio on soittajassa. Kuten Perttiläkin (2010, 14) opinnäytetyössään huomioi, katusoittotilanne on osittain konserttimainen ja osittain vain taustamusiikkia. Pääasiallinen huomio ei ole katusoittajassa kuin vain hetkellisesti.

Kuva 7, Ylivieskan soittopaikka, Myllypuro (Luoma 2014)

Vaikka katusoittotilanne on perinteistä konserttia rennompia taustamusiikkimaisuutensa vuoksi, tuntui tilanne jännittävältä silti aivan toisella tavalla ja toisinaan jopa paljon enemmänkin kuin mitä tavallinen konserttitilanne jännittäisi. Kuten Arjas (2001, 17) kirjoittaa esiintymisjännityksestä, aiheuttajana on usein pelko hylätyksi tulemisesta. Erityisesti ihmiset, joita on elämänsä aikana paljon arvioitu juuri suoritustensa perusteella kokevat tällaista esiintymisjännitystä. Toisin sanoen se, että omaa paljon kokemusta konserttitilanteista, ei ehkä autakaan esiintymisjännityksen suhteen katusoittotilanteessa. Saadut kokemukset konserttitilanteista saattavat jopa pahentaa jännitystä, sillä soittaja on totunut siihen, että yleisö arvioi soittajaa suorituksen perusteella.

Usein tuntui, että itse ajatus katusoittamisesta oli paljon ahdistavampi, kuin itse tilanne. Ennen ensimmäisen kappaleen ensimmäisiä tahteja olo oli lähes pako-kauhuinen, mutta sitten kun biisi lähti käyntiin, ahdistus katosi ja tilalle tuli helpot-

tuneisuus. Jokaisen katusoitto-kerran jälkeen tuli mietittyä aina uudestaan, että ei-pä tämä nyt taas tämän kauheampaa ollut. Jossain vaiheessa soittamista tapahtui aina myös se, mikä katusoittoamisesta tekee hienoa; unohti esiintyvänsä ja nautti vain musiikista. Koemme, että tällöin tunne välittyy myös yleisölle.

Kuva 8 Pudasjärven torin katusoittopaikka (Törmä 2014)

4 Kolme näkökulmaa katusoittamiseen

4.1 Sosiokulttuurinen innostaminen ja katusoitto

Tärkeä syy katusoittamiselle nimenomaan pienissä kunnissa oli nähdä, miten vastaavaan, epätavalliseen tilanteeseen suhtaudutaan. Sosiokulttuurisen innostamisen kautta halusimme myös muuttaa tai vahvistaa vallitsevia käsityksiä katusoittajista ja ennen kaikkea käyttää katusoittamista sosiaalisen intervention välineenä. (Kurki 2000, 25) Innostamisella on myös tehtävänä selkeyttää epäselviä tunteita herkistymisen kautta, käsitellä niitä ja olla ennen kaikkea paremmin kosketuksissa omaan itseensä. (79) Musiikki on erityisen hyvä innostamisen väline muunmuassa universaaliutensa ja tuttuutensa vuoksi. Musiikki tuo myös herkästi esiin ihmisten erilaisia tunteita ja ajatuksia. Siksi koimme, että oli oleellista tutkia katusoittamista myös sosiokulttuurisesta näkökulmasta.

Ihmisen arki on sosiokulttuuriselle innostamiselle hedelmällinen lähtökohta. Innostaja, tässä tapauksessa katusoittaja, menee sinne, missä ihmisiä tapaa, eli kaduille, puistoihin ja toreille. Innostaminen kohdistuu ihmisen sosiaalisen ja yhteisöllisen havahtumisen kautta hänen tietoisuutensa heräämiseen. Katumusiikissa tämä voi näkyä esimerkiksi niin, että ohikulkeva ihminen saa soitettavasta kappaleesta jonkinlaisen tunnekokemuksen tai havahtuu ajattelemaan vaikkapa menneisyyden tapahtumia ja käsittelemään niitä. Tämän takia innostaminen on osallistumista, koska osallistuessaan ihminen voi rakentaa ja analysoida ja suunnitella omaa toimintaansa. Innostaminen on myös sosiaalista toimintaa. Esimerkiksi kuuntelija voi alkaa keskustelemaan musiikin innoittamana kanssaihminen tai katusoittajan kanssa. Vastaavasti keskustelua saattaa herätä myös paheksunnasta katusoittajaa kohtaan, mikäli hän ei musiikillaan tai muuten kuuntelijaa miellytä. Matkaillessa ihmisten arkipäivään ei pysty pääsemään varsinaisesti mukaan, mutta siihen on mahdollista kurkistaa. Näin kohtaamiemme ihmisten arkipäivän merkityksen ymmärtäminen antaa eväitä toimia innostajan roolissa. (Kurki 2008, 106)

Toisin kuin Perttilä (2010, 14-15) kuvailee yleisön ja soittajan välisiä juttuhetkiä soittamisen keskellä häiriötilanteiksi, itse koimme jokaisen kohtaamisen mieleisek-

si. Tärkeä osa musiikkia on kuulijat ja innostajan roolissa tärkeää on kuunnella myös heitä, sillä ihminen ei ole vain vastaanottava objekti. Soittotilanteessa on läsnä aina soittajan lisäksi myös kuulija. Lähdimme avoimin mielin havainnoimaan katusoittoa sosiokulttuurisen innostamisen näkökulmasta. Tätä kysymystä varten oli tärkeää lähteä nimenomaan itse keskelle ihmisten arkea ja tehdä havaintoja sisältä päin.

Havaintoja ja kokemuksia

Pudasjärvellä musiikin innoittamana saimme seuraksemme ja kuulijaksemme erään, auto-onnettomuudessa vammautuneen miehen. Liikuttuneena mies kertoi oman elämäntarinansa ja lopuksi soitimme ja lauloimme miehen kanssa yhdessä hänen toivekappaleensa.

Lisäksi Vimpelissä meille tuli juttelemaan mies, joka kertoi itsekin olevansa halukas katusoittoon. Hänen kanssaan keskustelimme musiikin merkityksestä tavallisen ihmisen elämässä ja mies kiitteli kovasti soittoamme. Innostaminen toimikin kohdallamme juuri kannustamisen tavoin, pistämällä itsemme peliin ja herättämällä ehkä piilossakin olevia haluja toteuttaa itseään. Oleellinen osa innostamistamme on olla itsekin innostunut. (Kurki 2000, 80)

Vihannissa saimme kuulla lähinnä ulkopaikkakuntalaisten ihmetystä siitä, miksi me juuri Vihannissa soitamme. Ylivieskassa saamamme lyhyt ja ytimekäs kommentti myöskin kohotti motivaatiota katusoittoon hurjasti: ”Ylivieska tarvitsee lisää tällaista.”

Pudasjärvessä kysymyksiä herätti paljon myös polkupyörämme ja muut matkavarusteemme, mutta toisin kuin voisi kuvitella, syynä oli se, että matkapyöräilijät eivät ole harvinainen näky kaupungissa. Eräs torin laidalla istuva nainen kysyikin meiltä, että joko olimme tavanneet Pudasjärvellä pyörineen, saksalaisen matkapyöräilyseurueen. Pudasjärvellä huomasikin sen, että kaupunki oli ikään kuin turisteille portti alkavaan Lappiin.

4.2 Ohjelmiston merkitys vastaanottoon

Tähän kysymykseen halusimme saada vastauksia, koska omiin kokemuksiin perustuen katusoittajilla on yleensä ohjelmistossaan joko ikivihreitä iskelmiä ja klasista ohjelmistoa tai rock-hittejä. Ennakko-oletuksemme oli se, että juuri nämä musiikkityylit olisivat yleisön suosiossa ja sen takia katusoittajat niitä yleensä soittavat. Lähdimme rohkeasti laajentamaan omaa ohjelmistoamme muihinkin musiikkityyleihin, jotta voisimme vertailla näitä muita tyylilajeja ennakkosuosikkeihin.

Olimme valmistautuneet myös ottamaan yleisön toiveet huomioon, mikäli sellaisia tulee. Uutisartikkeleissa kerrottiin myös ennako-oletustemme mukaisia ohjeita: "Hyvä katumuusikko ottaa yleisön huomioon toiveiden merkeissä. Suomalainen musiikki on ykköstoive." (Jokela 2014)

Koska yksi tutkimuskysymyksistämme on, että millainen musiikkityyli parhaiten puree kuulijoihin katusoiton kohdalla, oli mahdollisimman monipuolisen soitto-ohjelmiston valinta tärkeää. Soitettavia kappaleita valikoitui yhteensä kahdeksan ja soitettavan ohjelmiston pituus oli noin 45 minuuttia. Kappaleita pyrimme valitsemaan mahdollisimman monesta eri musiikkigenrestä ja eri vuosikymmeniltä. Aivan kaikkea mahdollista emme pystyneet soittamaan rajoittavien soittimien ja kokoonpanomme vuoksi ja jouduimme myöskin sovittamaan kappaleita hieman uudelleen duollemme sopivammiksi. Soitettavat kappaleet olivat jokaisella paikkakunnalla samat.

Suomalainen musiikki on jo aiemmin muidenkin katusoittajien toimesta todettu toimivimmaksi ja koska Suomessa kuitenkin olemme, valikoitui ohjelmistoomme suhteessa paljon suomalaista musiikkia. Suomalaiset tuntuvat ottavan melko avoimin mieliin vastaan uudenlaisiakin tulkintoja vanhoista kappaleista. Näin vanhan musiikin perintö siirtyy uusille sukupolville juuri heille sopivalla tyylillä. (Jokela 2014)

Esittäjä/Kappale	Musiikkigenre (Last.fm)	Kokoonpano	Vuosikymmen
Juice Leskinen/ Viidestoista yö	Suomirock	Kosketinsoitin/ Niko, Laulu ja ukulele/ Noora	1980
Nina Simone/ Feeling Good	Soul	Kosketinsoitin/ Niko Laulu ja poikkihuilu/ Noora	1960
Hector/ Mandoliinimies	Suomipop	Kosketinsoitin/ Niko Laulu ja ukulele/ Noora	1970
Taj Mahal/ Diving Duck Blues	Blues	Kosketinsoitin ja laulu/ Niko Ukulele/ Noora	1960
Metallica/ Nothing Else Matters	Heavy Metal/ Balladi	Kosketinsoitin/ Niko Poikkihuilu/ Noora	1990
John Coltrane/ Afro Blue	Afro Jazz	Kosketinsoitin/ Niko Poikkihuilu/ Noora	1950
Vesa-Matti Loiri ja Samuli Edelmann/ Tuomittuna kulkemaan	Iskelmä/ Soundtrack	Kosketinsoitin ja laulu/ Niko Ukulele ja laulu/ Noora	2010
Tori Amos/ Cornflake Girl	Alternative	Kosketinsoitin/ Niko Ukulele ja laulu/ Noora	1990

Taulukko 2, Kappaleista

Kuten Päivi Arjas kirjassaan kertoo, musiikki muuttuu kulttuurien mukana ja sen takia se tarvitseekin rohkeita persoonallisuuksia, jotka ovat valmiita etsimään uu-

denlaisia näkökulmia soittamiseen ja esittämiseen. Erityisesti katusoitossa tämä uudenlaisten tyylien ja versioiden kokeileminen on erityisen kiinnostavaa, sillä katusoittaja näkee kuulijoidensa reaktiot heti paikan päällä. Rohkeiden kokeilujen kautta musiikki säilyttää jatkossakin mielenkiintonsa yleisön silmissä. Kehitys näyttää johtavan persoonallisemman ilmaisun vaalimiseen “ainoiden oikeiden” tulkintojen kopioimisen sijasta. (Arjas 2001, 13)

Ihmisten herkistämisen ja motivointiin on kiinnitettävä huomiota ja sen perustana ovat ihmisten omat kulttuuriset ja sosiaaliset halut, eli se mitä ihmiset itse tahtovat (Kurki 2000, 133). Tämän takia halusimme kokeilla erilaisia musiikkityylejä ja havainnoida, miten eri tyyllilajit sopivat katusoittoon, mitkä kappaleet saavat aikaan ihmisissä voimakkaimmat suosionosoitukset ja millaisia toiveita ihmiset esittävät meille.

Havaintoja ja kokemuksia

Eri musiikkityylien joukosta erottui selvästi muutama suosikki. Juice Leskisen “Viidestoista yö”-kappale herätti selvästi eniten positiivisia reaktioita ja kommentteja. Tämän kappaleen aikana ihmiset antoivat eniten rahaa ja jäivät kuuntelemaan pidemmäksi aikaa kuin muita kappaleita. Eräs torimyyjä tuli lapsensa kanssa heti tämän kappaleen alussa heittämään kolikkoja huilukoteloon ja tokaisi “Juice on meidän lemppari”

Suomenkieliset kappaleet toimivat muutenkin paremmin kuin englanninkieliset. “Mandoliinimies” ja “Tuomittuna kulkemaan” ei näkynyt kirstun pohjalla niin selkeästi kuin “Viidestoista yö”, mutta ihmiset jäivät selkeästi kuuntelemaan ja fiilistelemään enemmän näitä kappaleita kuin englanninkielisiä. Ainoana poikkeuksena huomasimme, että englanninkielinen “Cornflake girl”- kappale keräsi myös paljon positiivista huomiota. Ihmiset pitivät selvästi tämän kappaleen rytmillisyydestä tai ns. “groovesta”.

Muut englanninkieliset kappaleet toimivat vaihtelevasti. “Diving duck blues” sai enemmän positiivista huomiota pienemmissä paikkakunnissa ja “Feeling good”

herätti hyväksyviä katseita erityisesti Pudasjärven torilla. Metallican “Nothing else matters” ja jazzahtava “Afro blue” eivät herättäneet erityistä huomiota havaintojemme perusteella millään paikkakunnalla.

Sovituksellisesta näkökulmasta teimme myös joitain huomioita matkan aikana. Parhaimman vastaanoton saivat sellaiset biisit, jotka olivat rakenteellisesti helppoja seurata eli siis tutun kuuloisia. Lisäksi rajallinen soitinvalikoimamme toi tiettyjä haasteita rytmillisyyden korostamiseen, mutta niissä kappaleissa, joissa loimme mielestämme menevän rytmipohjan, myös kuuntelijat näyttivät huomioivan sen.

Kappaletoiveita ihmiset esittivät meille muutamia. Lisää Juice Leskisen tuotantoa meiltä pyydettiin usealla paikkakunnalla. Kaikista yllättävin kappaletoive meitä odotti Pudasjärvellä, kun eräs paikallinen mies toivoi lempikappalettaan esitettäväksi. Olimme kännykän esiin ja etsimme kappaleen soinnut netistä ja aloimme yhteislaulun Celine Dionin “My heart will go on”-biisin tahtiin.

4.3 Katusoittajan yleisön profilointi

Ihmisten käsityksiä maaseudusta mitattiin Suomen itsenäisyyden juhlarahaston eli Sitran tuottamalla Maaseutu-barometrillä. Tulokset olivat seuraavanlaiset:

“Maaseutu-barometrin mukaan suomalaisilla on varsin myönteisiä käsityksiä maaseudusta. Useimmat suomalaiset liittävät maaseutuun ensi sijassa aitouden, vapauden, avoimuuden ja yhteisöllisyyden tapaisia asioita; maaseutu nähdään viihtyisänä ympäristönä ja sanalla sanoen hyvän elämän paikkana.” (Sitra, 2011)

Ennako-oletuksemme olivat hyvin samansuuntaisia tämän barometrin kanssa. Odotimme, että tulemme kohtaamaan pieneen yhteisöön tottuneita ihmisiä, jotka ovat varmasti kiinnostuneita siitä, keitä olemme ja miksi tulemme heidän kyläänsä soittamaan, mutta eivät välttämättä uskalla lähestyä suoraan meitä henkilökohtaisesti.

Ennako-oletuksia oli kuitenkin myös toiseen suuntaan. Katusoittamisesta ja kerjäämisestä lähivuosina käydyt keskustelut ovat ehkäpä olleet vaikutteena ihmisten asenteenmuodostamisessa katusoittajia kohtaan. Erityisesti median luomat mielikuvat tuntuvat johtaneet myös siihen, että katusoittaminen ja kerjääminen ovat vahvasti rinnastettu toisiinsa. Ennen reissuun lähtöä pohdimmekin, että on melko yllättävää, mikäli mistään ei meitä pois hädetä. Esimerkiksi haitaristi Kimmo Pohjonen on ottanut kantaa käytyyn keskusteluun järjestämällä katusoittokonsertin yhdessä romanimuusikko Iliä Silenin kanssa Helsingin rautatieasemalla. Pohjonen kommentoi romanikerjäläisiin kohdistuvaa asennetta ja tempaustaan seuraavasti:

”Tämä on sympatian ja empatian osoittamista ihmisille, joita jostakin syystä suomalaiset ei tuppaa hyväksymään. Haluamme osoittaa, että Suomessa olevien romanikerjäläisten kanssa voi ihan elää harmoniassa. Voi kävelle ohitse ja antaa kolikon jos huvittaa, mutta ei tarvitse suhtautua niin kuin rikollisiin tai syljeksiä” (Mark Autio, 2014)

Tämä tutkimuskysymys on laaja ja vaikea kysymys selvittää näin pienellä otannalla. Kokemustemme perusteella teimme kuitenkin muutamia varteenotettavia huomioita. Vaikka otanta olikin pieni, olivat kuntakohtaiset tulokset melko samansuuntaisia keskenään ja siksi ainakin osittain yleistettävissä.

Vertailukohtaa haimme Taina Perttilän kirjoittamasta opinnäytetyöstä, jossa hän kiersi Etelä-Suomessa kaupunkeja katusoittaen:

“Kiinnostavaa oli niin ikään huomata, ketkä minua jäivät kuuntelemaan ja ketkä tulivat useimmiten puhumaan. Suurin osa kuulijoista oli keski-ikäisiä ja sitä vanhempia. Tätä nuoremmat kävelivät yleensä vauhdilla ohi lukuun ottamatta lapsiperheitä, joiden lapset halusivat jäädä kuulemaan. Lapset olivatkin hyvin kiinnostuneita soitostani, ja monesti äidit ja isät antoivat lastensa myös tuoda kolikon kulhooni. Muut 20–40-vuotiaiden lahjoitukset lienevät kuitenkin laskettavissa sormilla. Ahkerimpia kuuntelijoita ja juttelijoita olivat eläkeikäiset ja ns. laitapuolen kulkijat. Tämä on mielestäni ymmärrettävää, sillä heillä on aikaa ja halua jäädä istuskelemaan ja juttelemaan katusoittajan kanssa.” (Perttilä 2010, 18-19)

Havaintoja ja kokemuksia

Jotta kysymykseen saataisiin mahdollisimman yleispätevä vastaus, pyrimme soittamaan jokaisessa katusoittokunnassa samaan aikaan päivästä ja mahdollisimman samantyyllisessä paikassa, esimerkiksi torilla tai kauppakeskitymässä. Lisäksi jaottelimme ohikulkevia ihmisiä erilaisiin kategorioihin tulosten analysoinnin helpottamiseksi. Ihmisten suhtautumisesta katusoittajiin pystyi melko nopeasti tekemään kategorioita, koska käyttäytyminen tiettyjen stereotyyppien mukaan on helpposti havaittavissa.

Vimpelissä saimme osaksemme paljon positiivista huomiota. Liekö syynä kylän suurin kesämarkkinatapahtuma, mutta saimme osaksemme paljon hymyjä, positiivisia kommentteja ja hyvää mieltä. Eräs mies oli meistä soittajista sitä mieltä, että “Muusikoita pitää aina tukea!” Ilmeisesti olimme tapahtumassa myöskin sen verran kiinnostava tapaus, että torin kovaäänisistä kantautui myös meistä kertova kuulutus. Ympärillämme pyöri paljon ihmisiä ja yhtenä tapauksena mieleen jäi kaksi pikukutyttöä, jotka pitkän aikaa ujusti liikkuvat lähistöllämme. Keikan viimeisen kappa-

leen aikana he uskaltautuivat kuitenkin tuomaan kolikkonsa huilukoteloomme ja kun kiitimme heitä, alkoi tyttöjä vähän naurattaa. Vastaavanlaisia tapauksia löytyi lähes jokaisesta muustakin paikkakunnasta, jossa olimme soittamassa. Lapset olivat lähes poikkeuksetta kiinnostuneita meistä ja olisivat halunneet jäädä kuuntelemaan pidempäänkin.

Vihantilaisten reaktiot taas vastasivat mielestämme eniten sitä, mitä olimme pieniltä paikkakunnilta odottaneetkin. Soittopaikkamme oli kylän kahden ainoan kaupan välissä ja suurin osa ohikulkijoista pyrki käyttäytymään, kuin eivät olisi huomanneetkaan meitä. Kaksi ihmistä kuitenkin rohkenivat tulla juttelemaan meille, mutta selvisi, että hekin olivat molemmat ulkopaikkakuntalaisia. Toinen heistä sanoi meille seuraavaa:

“Jos teillä olis yhtään tummempi iho ja tukka, nii ette te varmaan sais näin positiivista kohtelua. Mut kyllä ihmiset tykkää ku te suomeksi laulatte!”

Vihannissakin kuitenkin oli havaittavissa ihmisiä, joita soittomme kiinnosti. Muutama autossa istuva ihminen avasi autonsa ikkunat soittomme ajaksi ja lopetettuamme taas sulki ikkunat. Pari ohiajavaa autollista perhettä myös hidasti kohdalamme ja jäi hetkeksi katselemaan touhujamme. Vastaavanlaista “passiivista” kuuntelemista oli havaittavissa paljon muissakin kaupungeissa. Esimerkiksi Ylivieskan Myllypuistossa soittaessamme moni lähikahvilan asiakas käänsi tuolinsa meihin päin. Pudasjärvellä ilmiö oli myös hyvin samanlainen, paitsi että moni kuulija huikkasi kauempaakin jotain positiivista kommenttia. Eräs vanhempi rouvashenkilö sanoi meille, että “Onpa mukavaa, että joku viitsii vieraalta paikkakunnalta tulla tänne soittelemaan.”

Vaikka suurin osa kuulijoistamme olikin juuri näitä “passiivisia” kuuntelijoita, tuli meille jokaisella paikkakunnalla kuitenkin aina joku juttelemaan. Osa myös osoitti kiinnostusta pysähtymällä ohikulkumatkallaan meidän vuoksemme, joskus jopa useamman kappaleen ajaksi. Ujommat taas soivat meille hymyn kauempaa meitä katsellessaan. Rahaa ei pienillä paikkakunnilla juurikaan annettu, mutta silloin kun

annettiin, oli sillä selvästi myös rahan antajalle suuri merkitys. Kolikko saatettiin huilukoteloon aplodien tai positiivisten kommenttien saattelemana.

Katusoittajan kuulijakirjo on siis hyvin monipuolista. Osa ennako-oletuksemme siis toteutui ja osa taas ei. Emme nimittäin saaneet missään paikkakunnalla osaksemme negatiivista huomiota, eikä meitä myöskään käsketty poistumaan soittaessamme. Sen sijaan ennako-oletuksemme pienten paikkakuntalaisten positiivisuudesta ja osittain myös avoimuudesta vahvistui.

Havainnoimme kappaleita soittaessamme samalla myös ihmisiä ja kirjasimme jokaisen kappaleen loputtua havaintojamme ylös. Yleisimpien havaittujen reaktioiden perusteella syntyi muutama kategoria, johon luokittelimme tuloksemme. Pyrimme laskemaan mahdollisimman tarkasti kaikki ympärillämme havaitsemamme ihmiset, mutta luonnollisesti luvut eivät ole täysin tarkkoja.

Yleisön reaktiot	Jakauma
Meni ohi huomiotta	39 (32%)
Huomioi ohimennessään	30 (25%)
Pysähtyi kuuntelemaan	38 (31%)
Antoi rahaa	14 (12%)
Kuulijoita yht.	121 (100%)

Taulukko 3, Yleisön profilointi

Havaintojemme perusteella kootussa taulukossa on huomattavaa, että prosentuaalisesti lähes yhtä suuri määrä ihmisiä käveli ohitsemme täysin huomioimatta, kuin myös pysähtyi kuuntelemaan. Rahaa antavien ihmisten määrä jäi melko alhaiseksi ja kokemustemme perusteella havaitsimme, että tulos olisi saattanut olla toisenlainen, mikäli soittoaajankohtamme olisi ollut myöhempään illalla keskipäivän sijaan.

5 Johtopäätökset

Miten sosiokulttuurinen innostaminen näkyy katusoittamisessa?

Blogissa tekemämme pienen kyselyn mukaan suurin osa vastanneista hymyilee katusoittajalle, mutta kävelee sen jälkeen ohi. Se, kumpuaako hymy sosiaalisesta pakosta reagoida tilanteeseen vai aidosta musiikin aiheuttamasta ilosta, on jokaisen yksilöllinen asia. Jokainen ohikulkija, joka soitostamme on kuitenkin jonkinlaisen tunne-elämyksen, oli se sitten vaikka ärtymystä soittajia kohtaan tai iloa musiikista, tai herkistymisen tunteen saanut, on osa innostamistamme. Se, mihin ihminen oman tunne-energiansa sen jälkeen purkaa, on jälleen yksilöllinen asia ja paljon riippuvainen yksilön persoonallisuudesta, kokemuksista ja ominaisuuksista.

Osa kuulijoistamme oli persoonaltaan sellaisia, että he halusivat tulla juttelemaan meille juurikin musiikin ja soittoimme innostamana. Loistavana esimerkkinä esimerkiksi Pudasjärven tapaus, jossa autokolarissa vammautunut mies sai soitostamme tunnemuiston menneisyydestä ja halusi tulla kertomaan elämästään meille. Vastaavanlaisissa tapauksissa olemme toimineet paitsi tunteiden alullepanijana, myös katalysaattorina, jossa ihminen alkaa arvioida omaa elämäänsä ja toimintaansa, sekä ehkä myös käsittelemään kipeitä muistoja. Pitkälle vietyinä tilanteissa päästään jopa innostamisen syvimpään tarkoitukseen asti; ihmisen elämän laadun parantamiseen. (Kurki 2000, 19)

Katusoittamista innostamisen välineenä voisi kuitenkin kritisoida siitä, että se jättää prosessin alkutekijöihin. Innostamisen tehtävänä on saada ihmiset osallistumaan toimintaan. Katusoittaja taas heittää pallon kuulijalle, mutta ei johdattele sen pidemmälle ihmisen henkilökohtaisessa eheytymisprosessissa. (Kurki 2000, 77-78)

Mikä musiikkityyli saa parhaimman vastaanoton katusoitettaessa?

Sekä kokemustemme että blogissa tekemämme pienen kyselyn mukaan suomalaiset tunnetut pop- ja rock-kappaleet ovat katusoitajilta toivotuimpia. Tämä ei varsinaisesti ollut yllättävä tieto ja olimmekin tietoisesti valinneet settilistaamme useammankin erityyppisen suomalaisen kappaleen.

Suomalainen musiikki on tietysti suomalaista ihmistä lähimpänä ja erityisesti aikuisemmalla väestöllä on varmasti paljon muistoja suomipop- ja rock-kappaleisiin liittyen. Useimmiten juuri suomalaisen musiikin soidessa ohikulkevatkin ihmiset havahtuivat ja pysähtyivät kuuntelemaan. Myös, kuten jo mainittua, Tori Amoksen Cornflake Girl puri kuulijoihin odotettua paremmin. Liekö syynä letkeä, lämpimiin kesäpäiviin sopiva reggaemainen meininki vai se, että kappale oli soittajien mielestä mukavin esittää.

Torielämän taustamusiikkina parhaiten taas toimi instrumentaalimusiikki. Jazz-tyyppinen musiikki ei varsinaisesti tunnu herättävän kenenkään huomiota, mutta toimi hyvin taustamusiikkina joka parhaimmillaan kohottaa tunnelmaa. Jazzmusiikki on ehkä sen verran kaukana tavallisen suomalaisen tallajan sielunmaisemasta, että katusoitaja ei jazzia soittamalla hirveästi huomiota saa ainakaan pienillä paikkakunnilla.

Blogissa tekemämme kyselyn mukaan myös ulkomaalaiset tunnetut pop- ja rock-kappaleet ovat toivotuimpien joukossa. Kun kuitenkin soitimme kuuluisan Metallican Nothing Else Matters -kappaleen, emme saaneet minkäänlaista mainittavaa huomiota. Vaikka moni ohikulkija varmasti tunnisti kappaleen, tuntui biisi lähes poikkeuksetta katoavan savuna ilmaan. Osasyynä voi olla myös kappaleesta tekemämme sovitus, jossa laulua ei juurikaan kuultu, vaan laulumelodia oli korvattu poikkihuilulla.

Suomalaisella musiikilla saa ansaittua ehkä eniten rahaa, mutta on jälleen muistettava oma motivaationsa katusoitossa. Kuten Arjas kirjoittaa, musiikki tarvitsee aina rohkeita uranuurtajia, jotka uskaltavat kokeilla uutta ja laajentaa myös muiden nä-

kökulmaa. (Arjas 1997, 13) Ja kuten Perttiläkin opinnäytetyössään kertoo, katusoittaminen on yksi tapa testata uusia ideoitaan musiikin saralla ja saada aikaan reaktioita. (Perttilä 2010, 7) Oma tapamme olikin juuri testata esimerkiksi sitä, mitä reaktioita herättää metalliklassikon soittaminen poikkihuilulla ja patterivetoisella kosketinsoittimella sen sijaan, että olisimme halunneet kerätä silmittömästi rahaa.

Millaisia kuulijatyyppjä katusoittaja kohtaa?

Vaikka suurin osa ihmisistä oli ohikulkevaa sorttia, saimme paljon positiivista huomiota. Kaikki, jotka meille huomiotaan soi, olivat selvästikin hyvántahtoisia ja saamamme huomio oli positiivista ja kannustavaa. Vastoin ennakkokäsityksiämme, emme joutuneet missään kaupungissa kokemaan valituksia soitostamme. Sen sijaan saimme kuulla ihmisten omia kokemuksia ja mielipiteitä musiikista, matkailusta ja elämästä yleensä.

Rahallisesti pienissä kunnissa ei ole järkevää soittaa. Vajaan tunnin soitosta saadut tulomme riittivät lähinnä kahvikupposeen, hyvänä päivänä saatiin myös pulla kahvin kylkiäisiksi. Toisaalta tulot eivät olleet sen kummemmat vertailukunnassamme Oulussakaan. Kyse ei kuitenkaan välttämättä ole siitä, että soittoimme olisi ollut liian huonoa. Vertailun vuoksi otettakoon New Yorkissa hiljattain tapahtunut tempaus, jossa Grammy palkittu soul-laulaja Erykah Badu lauloi Times Squarella ja sai puolen tunnin työstään 3,6 dollaria rahaa. (Vanhatalo 2014)

Katusoittamaan lähdeittäessä onkin hyvä muistaa omat motivaationsa; haluaako lähteä ansaitsemaan vai tapaamaan ihmisiä ja näkemään ja kokemaan uutta. Itse lähdimme matkaan motivaationamme jälkimmäinen ja saimme kokea jokaisessa kaupungissa lämpimän vastaanoton. Koimme, että katusoittajista pidetään ja he tuovat arkielämään piristystä.

Funkylapset

Lapset tuntuivat olevan aidosti kiinnostuneita soitostamme ja heistä se näkyi myös ulospäin eniten. Kaikista pienimmät lapset myös heittäytyivät musiikin vietäväksi kaikista eniten ja melkein joka paikkakunnalla oli lapsi vanhempiensa kanssa ja vanhemmilla oli jo kiire jatkaa matkaansa, vaikka lapsi olisi halunnut jäädä vielä jammailemaan. Vanhemmat sen sijaan tuntuivat vaan haluavan jatkaa matkaansa ja melkeinpä raahasivat lastansa perässään. Lapsiin näytti uppoavan parhaiten rytmikäs musiikki.

Tarinasetä

Nämä viisissäkymmenissä olevat lähes poikkeuksetta miespuoliset ihmiset olivat myös tuttu näky lähes jokaisella paikkakunnalla. He olivat niitä, jotka tulivat kaikista hanakammin juttelemaan ja juttua riitti vaikka koko keikan ajaksi. He kertoivat yleensä siitä, miten he itse ovat monesti miettineet lähtevänsä katusoittamaan, mutta eivät sitten ole ikinä tulleet lähteneeksi. Lisäksi he kertoivat omista musiikkiharrastuksistaan ja paikkakunnan yleisestä ilmapiiristä. He pyysivät yleensä soittamaan jotain suomalaista musiikkia.

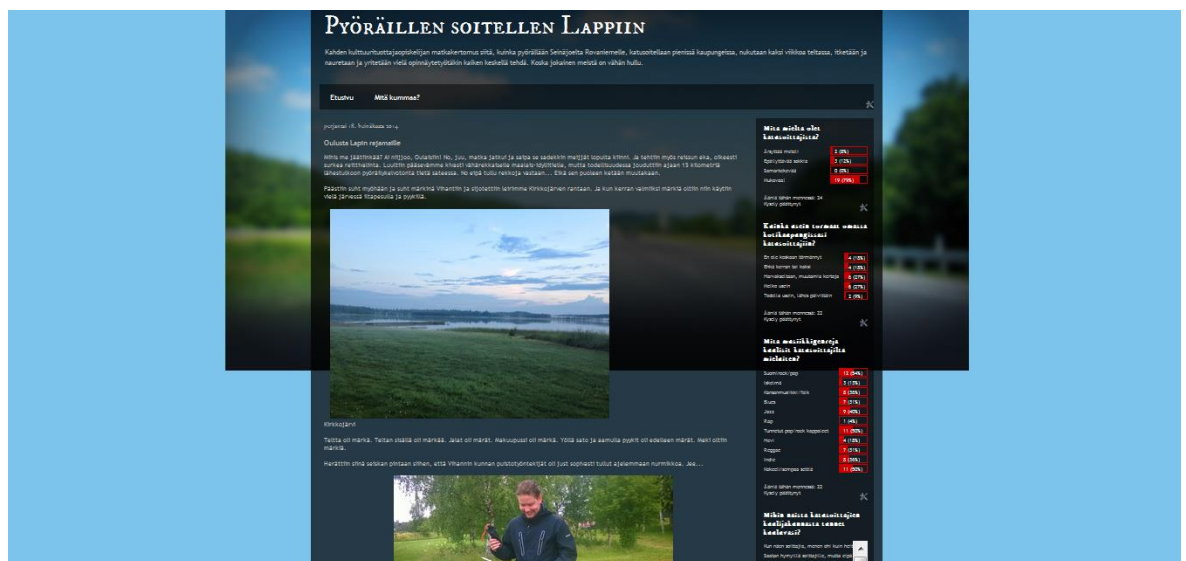
Eläkeläispariskunta kävelyllä

Eläkeläispariskunnilla oli aikaa jäädä kuuntelemaan soittoa useammankin kappaleen ajaksi ja he olivat innokkaimpia suosionosoittajia keikoilla. He eivät kuitenkaan tulleet juttelemaan vaan tyytyivät kuuntelemaan kappaleita hyvän välimatkan päästä. Muutaman kerran he huusivat rohkaisevia kommentteja ja pitivät erityisesti suomalaisista sävelmistä.

6 Pohdintaa

Saimme mahdollisuuden toteuttaa opinnäytetyömme meille omalla tavalla. Mielestämme tämä toimi hyvin, sillä olemme hyvin käytännönläheisiä ihmisiä emmekä varmaan olisi oppineet katusoittamisesta puoliksikaan niin paljoa, jos olisimme vain lukeneet aiheesta. Vaikka otanta tuntuu pieneltä määrältä, oli koko opinnäytetyön ja koko retki suhteellisen raskas toteuttaa. Samalla saimme kuitenkin ainutlaatuisen elämyksen, joka pysyy mielissämme ja muistoissamme varmasti vielä vuosienkin päästä.

Matkan tekeminen oli myös siltä pohjalta hyvä lähtökohta lähteä tekemään opinnäytetyötä, että olimme aidosti innoissamme. Kuten paljon kuultu innostamisen perussääntö kuuluu, innostaa ei voi, jos ei itse ole innostunut. Lisäksi saimme kokea myös lähipiirissämme innostamisen ja oman innostumisemme vaikutuksen kannustusten ja positiivisten kommenttien kautta. Pitämämme blogin kautta saimme kohtalaisen paljon palautetta reissua seuranneilta tutuilta ja tuntemattomilta.

Kuva 9, Kuvankaappaus blogista (pyorallalappiin.blogspot.com)

Ohessa muutamia kommentteja blogista tai blogin linkityksistä:

“Aivan mahtavaaaa !! Hyvä te ja teidän joukkue ! on ollu niin kiva lukee näitä teidän blogitekstejä, ihan greizejä ootte”

“Tää on siistiä! Jos ei ois niin herkkä ja levee perse ni haluisin ittekki tehdä jotain vastaavaa! Pitäkää kivaa ja ajakaa varovasti! Paljon terkuja!”

“Huh, meki lähettiin polkeen... Tampereelta kuruun 60km ihan hullun.puhki huomenna mennään seitsemiseen. Kiitos inspiraatiosta!”

“Aina päivän piristys kattoo mihnä meette. Tsemii tsemii jaksajak-saa!”

“Vaikeuksien kautta voittoon ja lopussa kiitos seisoo ym. Kyllä olette huippuja ja rohkeita. Onneksi teillä on rento asenne ettekä pienistä lannistu. Mahtava ja varmaankin loppuelämään vaikuttava reissu. Kyllä saatte olla ylpeitä itsestänne. Jeee...”

“Ooo vitsin kivaa ku pidätte blogia reissusta, niin pysyy ajantasalla!”

Opinnäytetyö toteutettiin pääasiassa havainnointitutkimuksen keinoin. Tuloksia pohtiessa pyrimme olemaan objektiivisia ja kriittisiä. Kuitenkin suurin osa tutkimustuloksista perustuu omiin havaintoihimme ja tästä syystä tutkimuksen toistaminen ja sen yleistettävyyys on kyseenalaista.

Toisaalta tämän opinnäytetyön alkuperäisenä tavoitteena ei ollut tuottaa mahdollisimman tarkkaa tieteellistä aineistoa vaan saada tekijöille kokemus tutkimuksen tekemisestä ja itse prosessista. Tämän lisäksi pystyimme silti tuottamaan arvokasta lisätietoa tästä hyvin vähän tutkitusta aiheesta ja tuomaan ehkä lisää näkökulmia katusoittoon mielenkiintoisena ilmiönä.

Haluaisimme kehittää katusoittoharrastustamme viemällä sitä pidemmälle ensi kerralla. Olemme tehneet omaa ohjelmistoa jo jonkin aikaa ja katusoitto voisi olla loistava paikka testata omien kappaleiden vastaanottoa ja saada suoraa palautetta kuulijoilta. Olemme suunnitelleet ensi kesää varten jo uutta reissua, joka keskittyisi Itä-Suomen suurimpiin kaupunkeihin. Sosiokulttuurisen innostamisen prosessia katusoitossa voisi kehittää vielä eteenpäin myös sillä tavalla, että voisimme ottaa enemmän huomioon kuulijoita, kysellä heiltä toiveita ja ajatuksia. Mahdollisuuksiensa mukaan voisimme jopa ottaa ihmisiä mukaan ”jamittelemaan”.

Toivomme, että tämä opinnäytetyö toimii innostajana ja kannustajana hyppäämään pois omalta mukavuusalueeltaan ja lähtemään toteuttamaan itseään. Silloin sillä on jo paljon merkitystä ihmisen henkilökohtaiseen ympäristöön ja sitä kautta myös itselle. Me itse koimme onnistuvamme ihmisten arkipäivän piristämisessä ja positiivisen mielen levittämisessä. Yllätyimme lopulta, kuinka paljon merkitystä tällaisella sosiaalisella interventiolla oli itsellemme ja lähiympäristöllemme ja kuinka positiivisesti ihmiset suhtautuivat meihin jokaisella paikkakunnalla. Tämän takia koimme, että tämä opinnäytetyö on merkityksellinen.

Lähteet

Ahola, T. 2014 [Verkkosivu] Katusoittaja Sami Maunuaho tarkkailee maailmaa kitaran takaa. Aviisi [Viitattu 6.2.2015] Saatavana: <http://arkisto.aviisi.fi/artikkeli/?num=03/2014&id=1863126>

Asplund, A. & Hako, M. 1981 (toim.). Kansanmusiikki. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.

Anttila, P. 1998. [Verkkosivu]. Survey eli kyselytutkimus. Metodix. [Viitattu 16.10.2014]. Saatavana: http://www.metodix.com/fi/sisallys/01_menetelmat/01_tutkimusprosessi/02_tutkimisen_taito_ja_tiedon_hankinta/09_tutkimusmenetelmat/21_survey_eli_kyselytutkimus

Asukasluku maakunnittain. 2008. [Verkkosivu]. Väestörekisterikeskus. [Viitattu 25.10.2014]. Saatavana: <http://vrk.fi/default.aspx?docid=557&site=3&id=0>

Arjas, P. 1997. Iloa esiintymiseen. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Autio, M. 2014. [Verkkosivu] Rautatieasemalla kuultiin joululauluja romanitvistiillä. [Viitattu 6.2.2015] Saatavana: <http://www.hs.fi/kaupunki/a1305901613076>

Eronen, K. 1998. Musiikkia huviksi ja hyödyksi – katsaus Helsingin katu- ja pihasoittoon vuosina 1900–1983. Pro gradu -tutkielma, Helsingin yliopisto.

Helsingin järjestyssäännöt. 2009. [Verkkosivu].

Hellström, E. 2011. [Verkkosivu] Maamerkit-barometri 2011. [Viitattu 16.10.2014] Saatavana: http://www.sitra.fi/NR/rdonlyres/E6784065-E351-4536-B1F7-9741865C83B3/0/Maamerkitbarometri_2011_tulokset.pdf

Helsingin kaupunki. [Viitattu 15.10.2014]. Saatavana: http://www.hel.fi/wps/portal/Ymparistokeskus/Artikkeli?WCM_GLOBAL_CONTENT_EXT

Jokela, S. 2014. [Verkkosivu] Katusoittajalle ropisee kolikoita. Yle/Keski-Pohjanmaa. [Viitattu 16.10.2014]. Saatavana: http://yle.fi/uutiset/katusoittajalle_ropisee_kolikoita/6208347

Katusoittajat herättävät riitasointujakin. 2012. Yle/Turku. [Viitattu 20.10.2014] Saatavana: http://yle.fi/uutiset/katusoittajat_herattavat_riitasointujakin/5632155

Katusoittajilla omat lakinsa. 2012. [Verkkosivu]. Yle/Turku. [Viitattu 15.10.2014]. Saatavana: http://yle.fi/uutiset/katusoittajilla_on_omat_lakinsa/5263427

Kuinka tehdä havainnointitutkimusta? Ei päivystä. [Verkkosivu]. MEChanisms. [Viitattu 20.10.2014]. Saatavana: <http://mechanisms.energychange.info/fi/tools/178>

Kupiainen, T. 2010. Viulunsoittaja kadulla. Porvoo: WSOY

Kurki, L. 2000. Sosiokulttuurinen innostaminen. Tampere: Tammer-paino Oy.

Kurki, L. 2008. Innostava matkailu. Tampere: Tampereen Yliopistopaino Oy.

Laadullinen tutkimus. Ei päivystä. [Verkkosivu]. Jyväskylän yliopisto. [Viitattu 20.10.2014]. Saatavana: <https://koppa.jyu.fi/avoimet/hum/menetelmapolkuja/menetelmapolku/tutkimusstrategiat/laadullinen-tutkimus>

Lehtonen, T. 2012. [Verkkosivu] Jos soittaisin Hindemithiä, minut ammuttaisiin. Yle. [Viitattu 16.10.2014]. Saatavana: <http://yle.fi/aihe/artikkeli/2012/02/26/jos-soittaisin-hindemithia-minut-ammuttaisiin>

Maasola, M. Seppälä, A. 2012. [Verkkosivu]. Soittotaidottomat katumuusikot riipivät. Yle/keski-suomi. [Viitattu:16.10.2014]. Saatavana: http://yle.fi/uutiset/soittotaidottomat_katumuusikot_riipivat/5260856

Perttilä, T. 2010. Katusoittajana Suomen kesässä. Metropolia ammattikorkeakoulu. Musiikin koulutusohjelma. Opinnäytetyö.

Tilastokeskus. 2010 [Verkkosivu] Tilastollinen kuntaryhmitys 2010. [Viitattu 16.10.2014] Saatavana: <http://www.stat.fi/meta/luokitukset/kuntaryhmitys/001-2010/1.html>

Tuhkanen, A. 2009. [Verkkosivu]. Kesätyönä katusoitto. Yle/Helsinki. [Viitattu 15.10.2014]. Saatavana: http://yle.fi/uutiset/kesatyona_katusoitto/5281421

Vanhatalo, T. 2014. [Verkkosivu] Soultähti Erykah Badu improvisoi hattu kourassa - rahaa ei herunut. Helsingin sanomat [Viitattu.2.11.2014]. Saatavana: <http://www.hs.fi/kulttuuri/a1413508752648>

Vasara, P. 2014 [Verkkosivu] Trubaduuri Jukka Törmä on kiertänyt 40 vuotta. Aamulehti. [Viitattu 6.2.2015] Saatavana: <http://moro.aamulehti.fi/2014/10/02/trubaduuri-jukka-torma-on-kiertanyt-40-vuotta/>